

Ladislav Kováčik: „To boli časy, keď...!“

Napätie a frustrácia rastú, parlament prijíma tvrdé opatrenia. Ako uvažovať v aktuálnej zložitej spoločenskej situácii?

- CZ24 News | 14. listopadu 2021

SLOVENSKO: „To boli časy, keď...!“ Nielen pred celosvetovou krízou s covidom, ale ešte aspoň na jej začiatku sme ako spoločnosť zmýšľali celkom normálne. Boli sme solidárni, všetci sme sa túžili správať zodpovedne, dosluhujúca vláda nás neurážala, ale prispievala k zachovaniu pokoja v novej spoločenskej situácii. Verili sme, že riešenie sa nájde a časom sa snád život dostane do normálnych kolají

Onálepkovaná seniorka v Trenčíne

Vyššie jeden a pol roka od začiatku pandémie je všetko inak. Ľudia cítia, že sú podvádzaní a opakovane urážaní, v spoločnosti stúpa napätie a frustrácia. Celá oficiálna rétorika sa točí len okolo vakcín, ktoré majú stále len podmienené schválenie a o ich dlhodobých účinkoch nič nevieme. Ľuďom sú vnucované covid pasy ako doklad, ktorý im dovolí relatívne normálne žiť – bez nich to tak celkom možné nebude.

Nemusíme sa stopercentne zastávať formy protestu, akú si zvolili aktivisti v Piešťanoch (žurnalistický novotvar „antirúškari“ odmietam, lebo celkom prvoplánovo podsúva negatívne konotácie), ale môžeme porozumieť ich frustrácii, ktorú vlastne sami zažívame. Každý ju zažíva inak, veď ako ľudia sme odlišní, aj s odlišným prahom citlivosti. Nespokojní ľudia si hovoria, že treba niečo robiť a nejako protestovať, že to takto nejde ďalej. Odpoveďou štátnej moci je však len násilie.

Situácia ďalej eskalovala aj včera v Trenčíne, kedy policajti zasiahli proti seniorke, ktorá si odmietla v autobuse nasadiť respirátor. Pri pokuse o jej vyvedenie z autobusu mala jedného z policajtov kopnúť do tváre a zraniť ho.

Pozoruhodný bol v tomto prípade aj spôsob, akým o incidente informoval denník Pravda. Podsúval, že seniorka je „antirúškarka“ a dokonca „provokatérka“. Z informácií uvedených v článku však nijako nevyplývalo, a zrejme to tak ani nie, že by mala nejaké väzby na ľudí, ktorí chodia do obchodov bez rúšok. Denník však cítil potrebu ju onálepkovať. Treba snád jednoznačnejší dôkaz o tom, že médiá sa otvorene pustili do boja proti nespokojencom z radov svojho národa po boku štátnych a vládnych predstaviteľov?

Parlament tlačí na pílu

Napätie je aj v samotnom parlamente, ktorý už niekedy viac pripomína ústav na sledovanie duševného zdravia vybraných jedincov, než serióznou štátnu inštitúciu, od ktorej sa akoby odvíja celý mocenský systém na Slovensku. Poslanci sú vykazovaní zo sály len preto, lebo nemajú prekryté horné dýchacie cesty tou správnou „handrou“. Niet divu, že jeden z poslancov na tieto šialenosti poukázal aj svojím vystúpením v pléne v plynovej maske. Ďalší zase okupoval rečnícky pult. A tak

ďalej. Bližšie by to mohli rozobrať bulvárne noviny, ja sa tu sústredím skôr na podstatné veci.

Podstatné je, že parlament včera opäť prilial olej do ohňa prijatím nových protiepidemických opatrení. I keď – nevedno, čo je na nich vlastne protiepidemické, keďže zase ide skôr o nepriamy nátlak na očkovanie. Veď komu by sa už chcelo každý týždeň si opakovane robiť covidový test, len, aby sa mohol dostať do práce?

Vláda sa v krízovej situácii správa tvrdo mocensky, keď by bolo potrebné situáciu skôr upokojiť. Prezidentka sa venuje sama sebe, svojmu oblečeniu a ešte svojim konfliktom so stranou Smer. Ústavný súd asi spí a tak sa namiesto zákonov stále musíme riadiť vyhláškami hlavného hygienika. Tristná to situácia!

Rúško a respirátor ako symboly

Napriek všetkému tu považujem za potrebné povedať, že nie je úplne dobré postaviť si hlavu proti múru. Je jasné, že aktuálne vnímame rúško či respirátor ako mocenské a ideologické symboly, čo sa dalo vnímať aj v parlamentnom prejave šéfa ĽSNS Mariana Kotlebu. Len nezabúdajme, že rúška a respirátory ktosi kedysi vymyslel kvôli zdravotníckym dôvodom, nie mocenským. „Náboženské“ symboly z nich urobil niekto až omnoho neskôr. Podobne sa nemôžeme hnevať na starobylý symbol svastiky preto, že ju v 20. storočí zneužili nacisti.

Áno, ako symbol treba rúška a respirátory odmietnuť. Ale ani tie rúška a ani tie respirátory nie sú vinné za dnešné napätie – za to môžu určití ľudia. Preto si myslím, že v rozumnej miere treba tie základné protiepidemické opatrenia dodržiavať. Má zmysel udržiavať si odstupy niekde, kde je väčšia koncentrácia ľudí a určite má zmysel mať na sebe aspoň to rúško, pokiaľ tesne predom mnou sedí v MHD nejaký senior či seniorka.

Dodržiavajme opatrenia v rozumnej miere!

Namiesto covidového fanatizmu sa preto neutiekajme k fanatizmu opačnému, hoci nás to k tomu isto bude zvädzať. Zvädzajú nás k tomu najmä samotná vláda a koalícia. Nenaskočme im na túto hru, pozerajme sa na epidémiu ako na zdravotnícky problém a podľa toho rozumne dodržiavajme tie opatrenia, ktoré majú skutočne zdravotný význam.

Určite nechcem nikoho odhovárať od akejkoľvek pokojnej a slušnej formy protestu. Protestovať je v tejto situácii priam nevyhnutné. Len to taktiež treba urobiť s použitím zdravého rozumu.

Je ťažké načrtnúť, čo presne by sme dnes ako občania nespokojní s prehlbujúcou sa covidovou totalitou mali robiť. Každopádne sa nesmieme nechať znechutiť. Nesmieme sa vzdať práva na to, žiť naše životy dôstojne a slobodne. Zároveň by sme sa nikto nemali púšťať do vyvolávania zbytočných konfliktov s ľuďmi, ktorí trebárs formálne stoja na strane súčasnej moci, ale taktiež žijú tu na Slovensku a asi im záleží aj na tom, aby sa tu im a ich rodinám ďalej žilo čo možno najnormálnejšie.

Doba si vyžaduje razanciu, asertivitu, ale aj pokoj a rozvahu. Prosím, nezabúdajme na to!

AUTOR: Ladislav Kováčik

ZDROJ: HSP